

Art. 4.13 lid 1 aanhef en sub f Wet IB 2001-voorstel luidt:

‘Tot de reguliere voordelen bedoeld in artikel 4.12, onderdeel a behoren mede het bovenmatig deel van schulden die de belastingplichtige, zijn partner of de belastingplichtige tezamen met zijn partner, rechtens dan wel in feite direct of indirect heeft bij een of meer vennootschappen waarin de belastingplichtige een aanmerkelijk belang heeft (het fictief reguliere voordeel).’

Als een belastingplichtige/a.b.-houder € 750.000 leent van de bv waarin hij een aanmerkelijk belang heeft, zal het bovenmatige deel – overeenkomstig art. 4.14a lid 1 Wet IB 2001-voorstel - € 250.000 bedragen. Het regulier voordeel wordt in art. 4.13 lid 1 sub f Wet IB-voorstel gelijkgesteld aan het bovenmatige deel, dus dit is i.c. € 250.000. Als hierover het tarief van art. 2.12 Wet IB 2001 wordt geheven (thans 25%) dan bedraagt de jaarlijkse belastingheffing € 62.500. Dit komt mij buitensporig over (maar het staat zo wel in het wetsvoorstel).

Zou – analoog aan art. 4.14 lid 1 Wet IB 2001 – niet een forfaitair voordeel over het bovenmatige deel belast moeten worden?

En verder:

De vennootschap die geld aan een a.b.-houder uitleent, ontvangt over de lening een marktconforme rente die met vennootschapsbelasting wordt belast. De som van de vpb-heffing (stel 3% per jaar over € 250.000) van de heffing over het fictief regulier voordeel o.g.v. art. 4.13 lid 1 aanhef en sub f Wet IB-voorstel zou in globaal evenwicht moeten zijn met de heffing in box-3. Dat betekent dat het fictief rendement beslist lager is dan het percentage dat in art. 4.14 lid 1 Wet IB 2001 wordt genoemd. Dat betekent ook dat als de marktrente wijzigt, dit forfaitair rendement zou moeten mee veranderen. Wellicht is het goed om hier ook over na te denken.